

da bodo potem se v tleh močno razvijale korenine in da izrasto krepke veje iz očes, katera so še ostala. Korenine se rastlinam prirežejo in sicer stranske korenine za tretjino, srednjo pa za polovico. Pri oreh je opomniti, da se ne prikrajšuje, temveč se posade v polni dolgosti. Pač se pa jim prikrajšajo tudi korenine in porežejo stranske vejice.

Za to presajanje je najboljši čas po zimi, ko je že hujši mraz minul ali pa v zgodnji pomladi. Če presajaš jeseni, rad mraz privzdigne zemljo in nasade poškoduje. Le večletne in močnejše šadike se lahko presajajo tudi jeseni.

Kmetijske raznoterosti.

Prijemljenje surovega masla pri pinjenji. Naše gospodinje se večkrat pritožujejo, da se surovo maslo prijema pininega krožnika (kolesa). To prihaja od tod, da se je lesen krožnik navzel tolče. Temu se pa odpomore, če se krožnik vselej dobro umije v gorki vodi, kateri se je pridejalo nekaj sode in potem dobro posuši, najbolje na zraku.

Kako ravnati z jako starim vinom? Prestara vina morejo se s tem popraviti za prodajo, da se jim primeša novega vina. Novo vino, ki se misli primešati, pa mora biti stalno na zraku, to je, ne sme se kaliti.

Odžaganje velicnih vej. Če se imajo drevesu odžagati velike veje, naj se najprej odžagajo kacic 40 cm od debla, da se ne poškoduje deblo, ko veja omahne. Le potem se odžaga ostanek pri deblu. Rana se potem z vrtnim nožem lepo gladko obreže in takoj s kako stvarjo dobro zamaže, da vsled moče drevo ne začne trohneti.

Pene na juhi zmatrajo gospodinje navadno za umazanost in jih posnamejo. V resnici pa ne ravnajo pametno. Te pene so tečna beljakovina, zato naj se hitro, ko pridejo na vrh zopet pomešajo v juho. Juha potem res ni povsem čista, ali je jako tečna, kar je gotovo največje vrednosti.

Poučni in zabavni del.

Ne pozabimo družbe sv. Mohorja.

Malo dni še in končan bo letošnji nabor Mohorjanov. Kakor se otroci zbirajo krog ljubljene matere ter ji v znak hvaležnosti prinašajo darove, prav tako se gnjetemo Slovenci meseca svečana sléharnega leta krog dobrotne matere — krog družbe sv. Mohorja ter ji polagamo v krilo vsakoletne prispevke. 57.703 udje so bili zbrani lani krog nje. Zajasalo nam je srce od veselja, ko nam je došla iz Celovca ponosna novica, da se je dvignil termometer slovenske omike zopet za nekaj stopinj. Kako bode letos? Ali naraste število Mohorjanov ali pade? To je odvisno od blagoslova božjega in od agitacije, ki naj se vname ta mesec družbi v prid po vseh pokrajinah slovenskih. Zlasti letos nam je dolžnost, da se na vso moč pobrigamo zato, da se razširi družba sv. Mohorja.

Dne 13. listopada preteklega leta se je zbrala nemška bojna četa v tako zvanem „Parteitagu“ v Celovcu. Oholim voditeljem nemških in ponemčenih Korošcev še ni dovolj

poteptano slovenstvo v Korotanu, še jih bodejo nekatere postojanke slovenske, ki kakor nepredorni jezovi branijo, da se ne razlije nemška povodenj v poslednjo pogorsko kočjo, kjer se še čuje slovenska govorica. Tudi ti jezovi se morajo izpodmleti; prej ne mirujemo, dokler ni Koroška popolnoma nemška — tak bojni klic je odmeval dne 13. listopada v celovškem „Parteitagu“. Tedaj so sklenili, da mora poleg drugih naših naprav pasti tudi družba sv. Mohorja. Opisavali so si jo kot sovražnico Avstriji, razširjajočo veleizdajske knjige. Temu podlemu napadu mora odgovoriti ves slovenski narod s tem, da se letos še tesneje oklene svoje neprecenljive družbe sv. Mohorja. Nemški veljaki se hvalijo ven in ven, kako zelo jim je mari omika slovenskega ljudstva. Da je to votla fraza, pokazali so jasno na omenjenem glasovitem zboru, ko so napadli ono družbo, ki je dosedaj največ storila za dušno in telesno blaginjo našega naroda. Ne nemške učilnice, ki so jih nasejali sovražni nam faktorji gori med Slovence ob nemški meji, ne te mučilnice so širiteljice omike med ondotnim ljudstvom, nego družba sv. Mohorja je tista velika omikonosna šola, ki prinaša dragoceni duhovni živež v knjižni obliki tudi tjakaj, kjer ošabni tujec ne privoščiti slovenski mladini pouka v materinem jeziku. Koroški in štajarski rodoljubi naj skušajo letos razprostraniti družbo zlasti po onih župah, kjer se mešata slovenski in nemški živelj.

Veličina, do katere se je vzpela v poslednjem desetletju naša družba sv. Mohorja, dobode letos zunanje vidno znamenje v podobi novega prostornejšega doma. Dobrih 20 let je delovala družba v dosedanjih skromnih prostorih. Ko pa je jelo stopati število udov preko 40.000, ko je naraslo na 50.000 ter se lani tako blizu primaknilo 60. tisočaku, postalo je dosedanje torišče družbi pretesno; trebalo je novih tiskarskih strojev, novih vezišč, novih skladišč ogromni množici knjig in papirja; vzrasla je potreba novega večjega doma. Odstranivši zapreke, ki jih je provzročal celovski magistrat v tej zadevi, zagotovil je neumorno delujoči družbini odbor Slovincem najidejalnejši „Narodni dom“, dom, iz katerega bodo lili leto za letom žarki prosvete v hiše meščanov, ratarjev in delavcev slovenskih. Že preteklo jesen so se dvignili iz tal osnovni obrisi hiše, ki bo, če Bog dá, že letos dozidana in na katere pročelju se bode lesketal pomenljivi, vsakemu Slovincu sveti napis: „Dom družbe sv. Mohorja“. Mnogo bode stal ta dom. Družba bode morala vzeti na posodo kakih 30.000 gld. Kako bi se jej pač prilegli kaki večji darovi, kakeršen je dar zagrebškega kanonika g. Konrada Šnapa, ki je nedavno poslal odboru obveznico za 100 gld., proseč, da ga sprejme med utemeljitelje — ali kako volilo, kakeršno je baš izplačano B. Raičevo v znesku 45 gld. Družbini dom bi se izdatno podprl, če bi se pomnožili dosmrtni udje t. j. oni, ki plačajo jedenkrat za vselej po 15 gld. Teh je še premalo. Zadnji koledar jih je naštel samo 837. Imovitejši letniki naj prestopijo letos med dosmrtnike. S svojimi doneski bodo pomagali družbi zidati trdnjavo, bra-